

מ ט ו ת

אוצר החכמה

ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב. (ל"א ח)

יברש"י, הוא בא על ישראל והחליף אומנתו באומנתם, שאין נושעים אלא בפיהם ועל ידי תפלה ובקשה, וכא הוא ותפש אומנתם לקללם בפיו, אף הם באו עליו והחליפו אומנתם באומנות האומות שבאין בחרב, שנאמר ועל חרבך תחי'. ע"כ.

מזה נראה, שכלי האומנות של האיש הישראלי הוא הדבור, וכמו כלי אומנות הם הכרחיים לתעשיית כלים חדשים, ואפילו בעל מלאכה היותר חכם וחרוץ לא יוציא לפועל את המלאכה מבלעדי כלי אומנות, כן הוא האדם עם כח הדבור שנתן לו במתנה יכול לברוא שמים וארץ, ככתוב ישעי' נ"א מ"ז, ואשים דברי בפיך וגו' לנטוע שמים וליסוד ארץ, והוא כי בדברי הקדושה שהאדם מדבר בזה העולם לפני הש"י, נבראים למעלה עולמות ומלאכים קדושים, וע"כ על האדם להשגיח שלא יקלקל את כלי האומנות שלו, ע"י דבורים אסורים ולה"ר ורכילות, אלא ידבר בהם בדברי תורה ותפלה וקדושה, וכמאמרם ז"ל בחולין פ"ט ב' על הכתוב, בתהלים נ"ח ב', האומנם אלם, מה אומנתו של אדם בעוה"ז ישים עצמו כאלם, יכול אף לד"ת כן, ת"ל צדק תדברון. א)

ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה,

זאת חקת התורה וגו' אך את הזהב ואת הכסף. (ל"א כא כב)

דין הכשר כלים מפורש, שמתחלה צריכים לנקות את הכלי, לשפשפו ולהסיר את החלודה, קודם שיגעילנו, ודרשו זה מלשון "אך", שלא יהא שם חלודה, אך המתכות יהי' כמות שהוא (לשון רש"י). אח"כ צריכים להכשיר את הכלים כדרך תשמישם, כל שתשמישו ע"י האור צריכים להעבירו כאש, וכל שתשמישו ברותחים, הכשרו ברותחים.

וכן צריכה להיות גם מהרת בני אדם מטומאתם ומחלאת זוהמתם. ראשית להעביר את החלודה של העונות ע"י תשובה, חרטה על העבר וקבלה על להבא. אח"כ צריכים להשגיח, שעיקר התשובה תהי' באותו המצב כמו הזמא, אם החטא הי' כאש, כהתלהבות, צריכה התשובה

מ ע ש י ל מ ל ד

א) וכן הדבר בחכמה, אם מתנהגים בה בדרך התורה היא מרפא לגוף ולנפש וכשנוטים מנתיבה היא מדה שאין לה רפואה וארוכה, וכן הוא בחובת הלבבות שער יחוד המעשה פ"ה, שהתורה נמשלה כאש שמאירת העינים. ככתוב, מצות ד' ברה מאירת עינים, אבל שורפת ביקודה למי שנוטה מנתיבה, ככתוב כי באש ד' גשפט (ישעי' ס"ו).